

КАКВО ТРЯБВА ДА ЗНАЕ ВСЕКИ ХРИСТИЯНИН ЗА ДУХОВНИЯ РАСТЕЖ

Дейвид Уилкерсън
23 Август 1999

“Длъжни сме, братя, всякога да благодарим на Бога за вас, както е и прилично, загдето вярата ви расте премного, и любовта на всеки един от всички вас се умножава един към друг” (2 Солунци 1:3)

Какъв голям комплимент направи Павел на солунците! Ето пълният смисъл на онова, което каза той: „Страхотно е да види човек колко много сте пораснали във вяра и в любовта си един към друг. Където и да отида се хваля пред другите с духовния ви растеж. Благодаря много на Бог за това!“

В този кратък пасаж Павел ни показва невероятната картина на тяло вярващи, които растяха в единство и любов. Гръцката фраза, която Павел използва за „расте премного“ означава „надраснал, станал по-голям от другите“. Индивидуално и заедно, вярата и любовта на солунците засенчваше тези на всички други църкви.

Очевидно онези солунски вярващи не се опитваха просто да стоят на вяра докато Исус се завърне. Те учеха, движеха се, растяха, а живота им даваше доказателство за това. Според Павел за тях се говореше във всяка църква в Азия.

Очевидно проповедите, които слушаха тези хора ги караха да ходят все по-дълбоко в Христос. Те разтапяха плътските им амбиции и ги осъждаха за навиците, които не приличаха на Христос. А Святият Дух в тях разкъсваше всички етнически бариери. Те откриваха как да приемат всеки човек, без значение дали той беше богат, беден, образован или необразован. И се грижеха много един за друг, живеейки в любов.

Още повече, че солунските вярващи не правеха лесно грешки. Те не позволяваха на лъжеучители да идват сред тях и да водят отклоняват хората с въображаеми, нови религиозни моди. Те силно почитаха и уважаваха Божието Слово.

По това време тези християни бяха преследвани интензивно. Но това не пречеше на други вярващи да посещават невероятната им църква. Хората идваха при тях от всички страни. Въпреки това посетителите не бяха заслепени от знаменията и чудесата, нито пък благоговееха пред мощните проповеди. Не, те идваха за да видят чудото как една църква се движи заедно, като едно тяло, в любовта на Христос. Те искаха да видят със собствените си очи как едно силно, стабилно събрание от вярващи растеше в благодатта и познанието за Бог.

Сега, ако Павел може да направи комплимент на църквата в Солун, аз вярвам, че ми е позволено да направя комплимент на нашата църква на Таймс Скуеър. Виждам и чувам неща в нашето тяло вярващи, които наистина ме карат да повярвам, че растем премного в Господа.

Църквата ни е на 12 години, а в нея се покланят 103 националности. Въпреки това тук няма етнически различия. Всички ние знаем, че сме една кръв с Христос. А любовта в църквата ни е чудесно преживяване. Посетителите ми казват: „Веднага след като прекрачих прага почувствах, че това място е наситено с любовта на Христос.“

Няколко пъти съм виждал следните признаци за Христовата любов сред нас:

- Един черен разпоредител прегърна бял разпоредител и му каза: „Определено виждам Исус в теб, брате. Много се радвам, че те познавам, приятелю.“
- Преди службите разпоредителите ни се събират заедно, за да пеят, да пляскат с ръце и да се покланят заедно. Любовта им един към друг е очевидна за всички.
- Родезийският ни пастир, Нийл, прегърна филипинския ни пастир, Сезар – съработници, които силно се обичат и уважават един друг.
- Членове на хора ни – певци с невероятен талант – прегръщат избраните солисти с истинска почит и любов. Те им казват: „Пеенето ти беше наистина помазано. Благодаря на Бог за дара ти и за теб.“

Наскоро църквата ни се събра с любов около една от жените от екипа ни. Тази скъпа, вярна жена изгуби сина си в автомобилна катастрофа. Но тя не трябваше да скърби сама. Много вярващи от църквата ни бяха около нея на погребението. Хората трябваше да се наредят на опашка, която излизаше на улицата, само за да влязат в параклиса. И всички те дойдоха поради една проста причина: много обичат сестра си.

Както и Павел, поглеждам събранието ни и виждам хора, които са силни в Господ. А неотдавна същите тези хора искаха съвети всяка седмица. Те непрестанно падаха и се изправяха в ходенето си с Христос. Една седмица те бяха изпълнени с радост, пеещи хваления на Бог. Но на следващата седмица духа им беше толкова унил, че едва можеха да вдигнат глава.

Днес виждам, че те са постоянни. Те попиват Божието Слово, позволяват му да формира живота им всеки ден. И вярата им бавно пуска корени. Както и Павел, аз вярвам, че големия им растеж може да се види от всеки около тях!

По мое мнение има три важни неща, които всеки християнин трябва да знае относно духовния растеж. Вярвам, че тези три неща ще ви предизвикат и изградят:

1. Всеки християнин трябва да расте и да се развива духовно, ако е изпълнен с истината на Святия Дух

Ако си напояван и хранен с Божието Слово, трябва да имаш духовен растеж в живота си. Това трябва да се случва автоматично.

Нямам представа дали всеки е в събрание, което „расте премного“ както каза Павел за солунската църква. Но аз вярвам, че това важи за много хора. Защо? Помазаното проповядване на чистото Божие Слово винаги дава растеж. А апостол Павел казва, че всичко, които желаят чистото мляко на Словото ще пораснат.

Павел описва духовния ни растеж като дело на Святия Дух. Той казва, че Духа винаги работи, променя ни от слава в слава. Той непрестанно обновява ума ни, умъртвява плътта ни и създава чистота във вътрешния ни човек. Той работи в сърцата ни, за да изкара гнева от там, горчивината, негодуванието и всеки вид зло. Той произвежда в нас добрина, нежност и простителност един към друг. Прави ни да растем в Христос, учи ни че всичко, което казваме и правим трябва да бъде достойно за нашия Господ!

След това Павел ни призовава: „Но да изпитва човек себе си...“ (1 Коринтяни 11:28). „Изпитвайте себе си... опитвайте себе си.“ (2 Коринтяни 13:5). Гръцката дума за „изпитвам“ тук означава „да се разгледаш внимателно, да се прецениш“. Апостолът казва: „Изпитвайте се, вижте дали ходите според Божието Слово.“ Ние непрестанно трябва да се питаме: „Променям ли се? Ставам ли по-добър и нежен? Отнасям ли се към семейството ми и към приятелите ми с благочестиво уважение? Речта ми по-праведна ли става? Или все още взимам участие в мръсни шеги? Все още ли се оплаквам или говоря думи, които изграждат във вярата?“

Аз приемам въпроса за самоизследването много сериозно. Ако си християнин, но все още си апатичен относно духовния растеж, значи не си позволил на Святия Дух да извърши делото Си в теб. Запитай се дали ставаш по-въодушевен относно Исус и църквата Му всеки ден? Или пък все още имаш гняв, яд, корени на горчивина въпреки Божиите предупреждения? Растеш ли духовно или растежа ти е спрял?

Възможно е да изпитаме „огромен растеж“ в много сфери от живота си, въпреки това да си останем деца в някоя област. Павел казва: „Когато бях дете, като дете говорех, като дете чувствавах, като дете разсъждавах; откак станах мъж, напуснал съм детинското.“ (1 Коринтяни 13:11). Позволете да ви илюстрирам твърдението на Павел чрез една лична история.

Преди години шофирах с жена ми, Гуен и майка ѝ на паркинга на един мол в Далас. Изведнъж една млада жена изникна с колата си пред нас. Трябваше да скоча на спирачките, за да не я ударя. Аз веднага се ядосах много. Когато тя ме погледна и видя ядосаното ми изражение, се паникьоса и избяга.

В този момент аз изгубих контрол и подкарах след нея. След няколко секунди вече превишавах позволената скорост. Нямах представа какво щях да направя с нея, ако я хванех. Само знам, че бях ядосан!

Гуен беше побеляла от страх. Тя извика: „Дейвид, какво правиш? Спри колата!“ Аз изсвистях: „Не видя ли какво направи тази жена? Можеше да се ударим!“ Гуен отговори: „Ако продължаваш да караш така, ще се ударим още по-силно!“ Изведнъж страха от Бог слезе върху мен и Святия Дух ми каза ясно: „Спри сега, Дейвид, докато все още можеш!“

След този инцидент аз позволих на Божия Дух да се разправи с бързите ми избухвания. И мога честно да кажа, че вече не се занимавам с този вид детинско поведение. Чрез силата на Святия Дух успях да умъртва всяко поведение и импулси, които не приличат на Христос.

Вярвам, че повечето християни са като мен. Липсата им на духовен растеж не се дължи на някой страшен грях. Най-често това е дефект на характера – силна черта, с която те никога не са се разправили. Може да не си мислят, че е нещо сериозно, но всъщност е огромна пречка към духовния им растеж.

Предизвиквам те да попълниш следното изречение: „Най-големият ми проблем е...“ (Чудя се как партньора ти или колегите ти ще попълнят изречението!). Слабостта ти се изразява в загубата на контрол ли? В оплаквания, когато нещата не станат по начина, по който искаш ти? Чувствителен, заядлив съпруг или съпруга си? Трудно ли ти е да простиш на някой, който те е наранил? Или пък проблемът ти е някоя стара похот или навик?

Покажете ми християнин, който винаги се цупи, който винаги се оплаква и мърмори, който никога не е благодарен, който никога не се научава нищо, винаги е прав, който е заядлив, и аз ще ви покажа някой, чийто духовен живот е спрял. Този човек вехне, става сух и ялов. Скъпоценният живот на Христос у него умира!

2. Някои християни растат, но не го знаят

Някои вярващи могат да ви разкажат всичко за духовния си растеж. А вие ясно можете да видите промените в живота им. Те ви свидетелстват как Святия Дух е победил врага за тях и вие се радвате на победата им.

Но този вид християни са изключение. Повечето вярващи въобще не знаят, че в живота им има духовен прогрес. Те прилежно ходят в святост и в страх от Бог. Молят се, четат Библията и търсят Господ с цялото си сърце. Изоставили са всяка стара похот и навик. Няма пречки пред духовния им растеж. Накратко, животът на Христос преуспява у тях.

Но те не могат да видят никакъв растеж у самите тях. Въобще не чувстват да се случва нещо духовно. Аз съм този вид християнин. Знам, че ходя в праведността на Христос, но никога не се чувствам свят. Никога не чувствам, че прогресирам. Всъщност, понякога унивам когато кажа или направя нещо, което не подобава на Христос. Това ме кара да се чудя: „Християнин съм от години. Как пък не се научих?...“

Всички ние виждаме другите като много по-святи и чисти от самите нас. Но не разбираме чудесния, огромен духовен растеж, който причинява Бог у нас!

Аз мисля, че солунските християни се изненадаха, когато чуха определението на Павел за тях. Вероятно си мислеха: „Аз, да раста много? Павел трябва да се шегува. Той не знае ли, че все още съм далеч от това, което трябва да бъда? Боря се жестоко през повечето дни. Той може и да вижда растеж у мен, но аз определено не виждам.“

Но Павел знаеше, че духовния растеж е тайно, скрито нещо. Библията го оприличава на невидимия растеж на цветята и дърветата: „Аз ще бъда като роса на Израиля; Той ще процъфти като крем, И ще простре корените си като ливанско дърво. Клоновете му ще се разпространят; Славата му ще бъде като маслина, И благоуханието му като Ливан.“ (Осия 14:5-6)

Бог ни казва: „Вижте лилиите! Опитайте се да ги видите как растат. Вземете часовника си и се пригответе да стоите там цял ден. Казвам ви, докато свърши деня няма да видите абсолютно никакъв растеж. Но знаете това: всяка сутрин поливам с росата си лилията и тя ще порасне.

Или пък се опитайте да изчислите растежа на кедъра. Стойте под него цял месец и ми кажете виждате ли го да расте. Дори и след 6 месеца вероятно няма да забележите никакъв растеж. Въпреки това дървото пуска дълбоки корени! Аз го поливам с дъжда си. А всяко дърво, което се полива редовно ще расте. Но този растеж не може да се види с човешко око. Дървото расте, но скришно!“

Същото важи и за по-голямата част от духовния растеж. Той е недоловим за човешкото око!

Някои християни може да възразят: „Вярвам от 10 години и все още не чувствам, че раста духовно.“ На тези хора ще посоча книгата на Исая. Бог обещава: „Защото ще изливам вода на жадната земя, И реки на сухата почва...“ (Исая 43:3). Той нарича покаяните Си хора „дървета на правдата“ (61:3). Самият Господ казва, че ние сме Неговите дървета и цвета, растения, за които Той се грижи внимателно. И Той праща росата и дъжда Си ежедневно над нас!

Нека ви направя един бърз тест, който ще покаже дали у теб има духовен растеж. Просто се запитайте: „Жаден ли съм? Искам ли още от Исус и светостта Му?“ Ако отговорът е да, знай, че растеш. Защо? Той обещава да излее живите си води над всички, които жадуват за Него: „Блажени които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят.“ (Матей 5:6)

Просто казано, Бог съди за духовния ти растеж по това колко гладуваш и жадуваш за Него. И така, ако си честен в ходенето си с Христос и си отворен за водачеството и корекцията Му, не трябва да си обезкуражен от това, че не виждаш духовен растеж. Истински духовен растеж се развива в теб, без значение дали можеш да го видиш или не!

Наскоро получих едно жалко писмо от благочестивата съпруга на един служител. Тя предполагаше, че нещо не е наред в живота на мъжа ѝ, понеже той изведнъж се отдалечил от нея. Всъщност, само за няколко месеца той се превърнал в напълно друг човек.

Проповедите на този човек изгубили живота си и позволявали все повече неща. Умът му се реел когато бил на амвона, докато накрая не се разбирало какво иска да каже. Събранието виждало, че нещо в него се е променило. Пастирът им вече не растял духовно. Всъщност, той умираше пред очите им!

Жена му се молила на Бог да ѝ покаже какво се случва. Скоро тя забелязала, че съпруга ѝ прекарва часове затворен в кабинета си. Бил ѝ забранил да го притеснява докато той „учел“. Но накрая, с водителството на Духа, тя отворила вратата и видяла какво става.

Онова, което видяла, я шокирало. Съпругът ѝ гледал порнография в интернет! Когато той се обърнал и я видял, казал без никаква емоция: „Закачих се, пристрастен съм към тези неща.“ Нямамо признаци на скръб в него, никакво съжаление, никаква молба за помощ. Той бил напълно предаден на похотта си!

Познавам един млад служител, който е работил с този човек в една предишна църква. Обадох се на младежа, за да го попитам какъв е бил пастира в служението си преди. Той ми каза: „Абсолютно честно, скъпият брат никога нямаше глад за Господ. Той имаше много други интереси, но не се грижеше много за Божите работи. Беше легалист. За него всичко беше въпрос на дела. Но това, което си спомням най-добре е, че той беше много подъл с жена си. Никога не беше доволен от нея.“

Не е имало никакъв духовен растеж в този човек в продължение на 20 години. Той все още беше егоистично, цупещо се дете! Водата, която е пил не е била от небето ни най-малко, а от канализацията на дявола!

Въпреки това Бог обещава, че всичко, които гладуват и жадуват за Него ще бъдат заситени от ръката му. Той ще ни напои от небето. И ще ни нахрани с всичко, от което се нуждаем, за да дадем изобилен живот, без значение дали виждам как се случва това!

3. Много християни, които растат си мислят, че се провалят

Когато някои хора се спасят, те не се борят със старите си грехове. Те свидетелстват: „В момента, в който дойдох при Исус, Господ премахна изкушението от мен. От тогава съм свободен.“ Познавам много бивши наркомани, които имат това преживяване. Те се спасиха чрез служението ни през последните 35 години и от тогава нямат проблем със зависимостта си. Всъщност, днес някои от тях са служители и социални работници.

Но при много християни е различно. Години след като са повярвали, те все още се борят със силни, притеснителни изкушения. Старото разложение отново се вихри у тях, нещо, което мразят и са си мислели, че никога повече няма да видят. И това робство е нещото, което ги държи далеч от Божията пълнота. То носи вина и осъждение в живота им. И ако бъде изобличено, това ще ги унищожи.

Но няма значение колко много се борят те, тази похот просто не си отива. С времето те се обезкуражават. Душата им крещи: „Докога, Господи? Кога най-накрая ще се счупят тези окови?“ И в крайна сметка при тях идва дявола и казва: „Никога няма да успееш. Грехът ти ще живее в теб завинаги! Бориш се с него вече години. Знаеш, че няма начин да пораснеш духовно в това състояние.“

Спокойно, приятелю, имам добри новини за теб. Ти растеш по време на битката ти! Всъщност, може би дори растеш страшно много точно поради битката ти.

Попитай някой моряк, който е трябвало да плава през урагани и огромни бури. Вълните може да разнесат кораба му из морето като коркова тапа. Ветровете може да разтърсват мачтите. А бурята може дори да изглежда, че изтласква кораба назад. Но дори и най-опитният моряк често не може да каже дали кораба се движи напред. Същите ветрове, които се опитват да потопят кораба, може всъщност да го накарат да напредне много бързо!

Бъди сигурен – ако имаш страха от Бог в сърцето си, ще излезеш от бурята много по-силен. Виждаш ли, когато водиш битка с врага, ти упражняваш и предизвикваш всичката благодат и Божия сила. И макар да се чувстваш слаб, благодатта и силата ти дават сили. Първо, ставаш по-прилежен в молитвата си. И второ, от теб се премахва всяка гордост. Така че бурята всъщност те поставя на „духовна стража“ във всяка област на живота ти!

Когато помагаш на Святия Дух в борбата за умъртвяването на твоя грях, ти растеш в познанието си за това как работи Духа!

Когато се надигне опозиция, Божията благодат се намесва. Помислете за това какво се случва с дървото когато го връхлети някоя страшна буря. Вятърът застрашава да го изкорени и да го отвее. Той чупи клоните му и отвява листата му. Охлабва корените му и отвява пъпките му. А когато бурята свърши, нещата изглеждат абсолютно безнадеждни.

Но погледни от близо – същата буря, която е отворила пукнатини в земята около ствола на дървото, е помогнала на корените да влязат в нея още по-дълбоко. Сега дървото има достъп до нови, по-дълбоки източници за хранене и напояване. И е било очистено от всичките си мъртви клони. Пъпките може и да са си отишли, но ще пораснат други, още по-здрави. Казвам ви, това дърво вече е по-силно и расте по невидим начин. И само почакай, докато дойде време за беритба, да видиш, че ще даде много плод!

Може би в момента си в буря. Вятърът духа силно, разтърсва те жестоко, а ти си мислиш, че ще паднеш. Възлюбени, не се паникьосвайте! Трябва да знаете, че по време на бурята вие пускате по-дълбоки духовни корени. Бог изработва у вас по-дълбоко смирение, по-голяма скръб поради греха, по-голям глад за Неговата праведност.

Други християни, които не са преживявали духовна война може да гледат отгоре на братята и сестрите им, които се борят по начин, по който самите те не са се борили. Но ти вече нямаш това отношение. Поради собствените ти борби, вече си по-нежен към слабостите и провалите на другите. Макар, че не си го знаел, Господ е използвал бурята, за да усили корените на Христовото състрадание у теб.

Накратко, Бог те превръща в опитен войник на Кръста – белязан в битките, но и разсъдлив за войната и смел. Понякога може да се отчайваш от себе си, но Господ никога не се отчайва. Истината е, че Той е могъл лично да се намеси по всяко време и да спре борбата ти. Но не го направи, понеже видя, че това произвежда по-голяма жажда за Него в теб!

Помислете за всичко това: новото ти смирение, новата ти скръб поради греха, новата ти жажда за Христос – у теб нямаше нищо такова, когато не беше въввлечен в духовна битка. А сега ставаш по-силен, въпреки битка ти. Съпротивяваш се само чрез вяра. И въпреки, че си се спъвал, винаги се изправяш и се връщаш при Кръста. Държиш се за обещанието за заветната сила. И в процеса ставаш по-свят, по-смирнен, приличаш повече на Исус!

Но дяволът иска да те убеди, че борбата ти с греха доказва, че си зъл и вързан за ада. Не, той е лъжец! И е уловил безброй много християни с тази лъжа от ада!

Само преди няколко седмици в служението ни се получи обаждане от жената на един пастир, която очевидно беше пияна. С треперещ глас тя каза: „Само иска да ви кажа, че има хиляди пастирски съпруги, които пият, за да смекчат болката си. Това правя аз. Пия тайно, за да притъпя болката. Искам също така да ви благодаря за чудесното ви послание. Приятен ден.“

Сърцето ми е с тази жена и безброй многото други съпруги на служители като нея. Някои живеят в студени семейства, които бавно унищожават душите им. И те тайно се обръщат към наркотиците и алкохола, за да притъпят вътрешната си болка. Но с това само влизат по-дълбоко в ужасите на ада.

Библията казва, че Бог няма да счупи наранена тръстика. Точно това представлява бедната жена на този служител в момента – тръстика, която е била ударена и наранена. Аз вярвам, че Божият Дух ще я докосне и ще ѝ послужи.

Библията също така казва, че Бог няма да угаси тлеещ фитил. Това слово се отнася най-вече за пастира, който е закачен за интернет порнография. Бог казва: „Ако видя дори и малка искрица, няма да угася фитила. Всъщност, ще продължа да раздухвам искрицата, докато не се възпламени отново!“

Искаш ли да пораснеш духовно? Ако е така помоли Святия Дух да огрее със светлината си онази област в теб, която е слаба и грешна. И извикай към Него: „Господи, искам да живея според Словото Ти. И знам, че само Ти имаш силата да направиш това в мен. Моля Те, помогни ми да повярвам, че работиш в мен, че ме изграждаш духовно!“

Бог иска да знаеш сега, че по време на бурята ти Той е с теб. Той напоява духа ти, храни душата ти, полага силните Си корени в теб. Така че нека ветровете на битката да духат силно. Твоят Отец те подготвя за по-голяма жетва!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1999 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[What Every Christian Should Know About Spiritual Growth](#) / [Какво трябва да знае всеки християнин за духовния](#)